

Beløbet opkræves i tre rater à 15.092 kr. i november 2000, januar 2001 og februar 2001, jf. kildeskattelovens § 61, stk. 4.

Til nr. 18

I henhold til den gældende § 62 A, stk. 5, vil nedsat restskat og overskydende skat, der fremkommer ved en ændret fordeling mellem ægtefæller af indkomst og fradrag i forhold til det selvangivne, ikke blive forrentet. Reglen er en værnsregel, der skal forhindre spekulation i rentegodtgørelsen. Med indførelsen af en symmetrisk renteberegning ved ansættelsesændringer er reglen ikke længere nødvendig. Der henvises til forslagens almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

I forbindelse med erstatningssagerne mod sælgere af overskudsselskaber har det vist sig, at samspillet mellem de skatteretlige regler om forrentning ved en nedsættelse af skatteansættelsen og de obligationsretlige regler om forrentning ved betaling af pengekrav medfører en utilsigtet skævhed.

I selskabstømmersagerne gøres erstatningsansvar gældende mod sælgerne for det tab, som staten har lidt ved, at selskabets pålignede skatter ikke er blevet betalt, fordi selskabet er blevet solgt og tømt for de likvide midler, der skulle anvendes til betaling af skatten.

Erstatningsbeløbet forrentes i de såkaldte bruttoafregningssager med sædvanlig procesrente fra sagens anlæg eller fra en måned efter tidspunktet for fremsættelse af rentepåkrav. Renten, der i øjeblikket udgør 8,25 pct. p.a., kan fradrages i den skattepligtige indkomst.

Ved en bruttoafregningssag forstås en sag, hvor selskabets midler blev overført til en ny konto for selskabet i købers pengeinstitut, hvorfra midlerne efter instruks fra køber udbetaltes til denne som led i finansieringen af købesummen. Udvekslingen af købesummen og selskabets likvide midler skete normalt samtidigt og var gensidigt betinget af hinanden.

I de såkaldte nettoafregningssager forrentes erstatningsbeløbet ikke med sædvanlig procesrente. I disse tilfælde opgøres erstatningskravet til de skyldige selskabsskatter incl. renter i henhold til selskabsskatte-loven. Disse renter beregnes af de skyldige selskabsskatter med 1 pct. pr. påbegyndt måned fra tidspunktet for selskabets skatteansættelse.

Ved en nettoafregningssag forstås en sag, hvor sælgeren selv har taget købesummen af selskabets likvide midler og alene videresendt differencen mellem selskabets likvide midler og købesummen til køberen.

Erstatningspligtige sælgere, der har betalt skat ved afståelsen af aktierne i selskabet, kan reducere afståelsesvederlaget med erstatningssummen m.v., således at skatteansættelsen i afståelsesåret nedsættes. Efter gældende regler forrentes nedsat restskat med 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen for de hidtil opkrævede beløb, mens yderligere overskydende skat forrentes tilbage til den 1. oktober i året efter indkomståret. Denne rente medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.

De forskellige forrentningsregler medfører således, at det nedsatte skattebeløb forrentes højere og fra et tidligere tidspunkt end erstatningsbeløbet. Det har bl.a. den konsekvens, at erstatningspligtige sælgere kan modtage så store rentebeløb, at sælgerne kan få en skatnedsættelse incl. rente, der overstiger erstatningen incl. renter.

Sælgernes erstatningspligt medfører, at der fremkommer to modsatrettede krav; statens krav på erstatning af tabte selskabsskatter og sælgers krav på nedsættelse af beskatningen ved afståelsen af aktierne i selskabet.

Når et erstatningsberettiget tab skal opgøres, vil man i almindelighed fradrage eventuelle fordele, som den skadelidte har fået ved den handling, som har medført tabet. I selskabstømmersagerne består statens fordel i, at sælger har betalt skat i forhold til den fulde afståelsessum i forbindelse med afståelsen af selskabet. Anvendtes almindelige erstatningsregler kunne denne fordel være fradraget allerede ved opgørelsen af erstatningskravet, således at kun restbeløbet kunne kræves erstattet.

Selv om et sådant modsatrettet krav ikke i obligationsretlig sammenhæng skal fradrages ved erstatningsopgørelsen, ville reglerne om modregning almindeligvis føre til, at kun forskellen mellem de to krav skulle betales, fordi en af parterne ville kræve modregning. Hvis to krav udspringer af samme retsforhold, foreligger der modregning mellem konnekse krav. Når der sker modregning mellem konnekse krav, har modregningen tilbagevirkende kraft til det tidspunkt, hvor modregningsbetingelserne er opfyldt, hvilket bl.a. har den konsekvens, at ingen af parterne kan kræve renter af deres krav fra dette tidspunkt.

Skattelovgivningens regler om ændring af skatteansættelser og praktiske hensyn fører imidlertid til, at skatnedsættelsen ikke blot kan modregnes i erstatningskravet, og at det i stedet kræves, at erstatningsbeløbet er betalt, før skatteansættelsen ændres.

Hvis modregning kunne foretages, ville de grundlæggende hensyn bag reglerne om konneks modregning medføre, at det modregnede beløb (skatnedsættelsen) ikke skulle forrentes af staten, og at den